

най-неизбѣжнитѣ за живѣние нѣща и при всичко това постоянна, неизменна, сърдечна готовность да послужи кому съ какво може, и абсолютното отсъствие на всѣка гордѣливость, надмѣйность или самолюбие — и всѣки отъ насъ неволно съ удивление ще гледа на този великъ мъжъ“.

Ето, какъвъ чловѣкъ, гений и Славянинъ бѣше Шафарикъ.

Вѣчна му памѣть!

С. Я. Захей.

НАШИТѣ АВТОГРАФИ.

Славянска Бесѣда въ стремлението си да подпомага взаимната връзка между славянитѣ въ българската столица, въодушевена винаги отъ общия високъ идеалъ на цѣлото славянство, рѣши да ознаменува петнайсетгодишния си празникъ покрай другото и съ едно нѣщо, което освѣтъ че ще бѣде ново въ нашата литература, но въ сжщо врѣме ще потикне малко напрѣдъ идеята, която членовѣтъ на това най-старо столично дружество сж имали винаги присърце: общославянско сближение. За тая цѣль Сл. Бес. се отнесе съ молба къмъ нѣкои отъ по-виднитѣ славянски дѣйци, поети и писатели да ѝ проведатъ по нѣколко саморѣчно писани реда. На тая молба се отзовахъ повечето отъ поканенитѣ Господа и Сл. Бес. прѣдлага сега на българския свѣтъ юбилейния си сборникъ украсенъ съ деветъ автографи, отъ които ще се види не само писмото, но и нѣкои хубави мисли на тия славянски писатели. Кой не ще прочете съ въстрогъ напръ тия златни думи на Пипина, общопознатиятъ у насъ руски литературъ-историкъ, думи отправени съ топло чувство къмъ братския му български народъ: